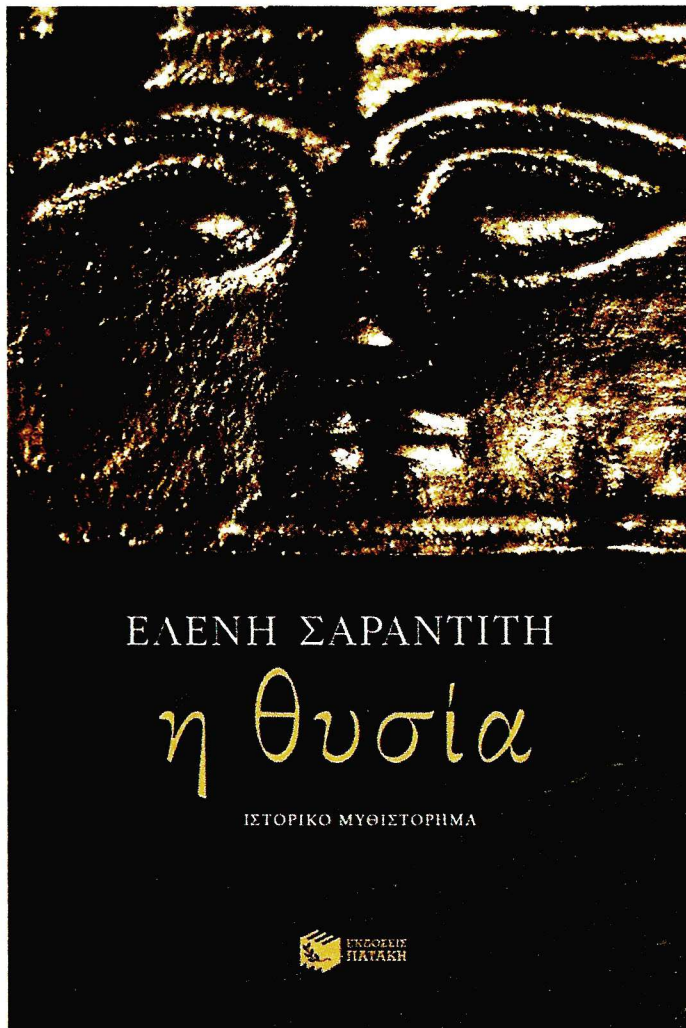

Ελένη Σαραντίτη

ISBN 978-960-16-3471-5

Η Ελένη Σαραντίτη γεννήθηκε και ανατράφηκε στη Νεάπολη Λακωνίας και ζει στην Αθήνα. Αυτό είναι το δέκατο πέμπτο βιβλίο της. Έχει γράψει βιβλία για παιδιά και για νέους αλλά και για ενήλικους. Από τα μυθιστορήματά της τρία έχουν γίνει σίριαλ με γνωστότερο τον *Κήπο με τ' αγάλματα*. Έχει τιμηθεί με τα εξής έγκυρα βραβεία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό: Έπαινος UNESCO Παγκοσμίου Διαγωνισμού Παιδικού και Εφηβικού Βιβλίου, Κρατικό Βραβείο (Υπ. Πολιτισμού) Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου, Βραβείο του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου, Βραβείο Μυθιστορήματος Ελληνικής Εταιρείας Χριστιανικών Γραμμάτων. Το μυθιστόρημά της *Ο Κάβος του Αγίου Αγγέλου* ήταν υποψήφιο για το Κρατικό Βραβείο Υπ. Πολιτισμού. Τα βιβλία της *Ο κήπος με τ' αγάλματα* και *Κάποτε ο κυνηγός* μεταφράστηκαν στα δανέζικα και στα γερμανικά αντιστοίχως.

Η Θυσία

ιστορικό μυθιστόρημα

Περασμένα μεσάνυχτα με το αυγουσιτιάτικο φεγγάρι, σχεδόν 480 π.Χ. Ο μελλοθάνατος Σπαρτιάτης βασιλιάς και αρχιστράτηγος των ελληνικών δυνάμεων αγρυπνά και θυμάται. Οι επίλεκτοι του Ξέρξη έχουν κυκλώσει το στρατόπεδο των Ελλήνων. Όλοι σχεδόν οι Σύμμαχοι υποχώρησαν θορυβημένοι. Παρέμειναν μόνο όσοι από τους Θεσπιείς, τους Τριακοσίους και τους είλωτες επέζησαν από τις προηγούμενες αναμετρήσεις. «Βασιλέα! Άνδρας Έλληνας θα μας νικήσει. Το αρχικό γράμμα του ονόματός του αντιστοιχεί στο πέμπτο γράμμα του λακωνικού αλφαβήτου» είχε προφητεύσει χλομός ο οιωνοσκόπος Μεγιστίας. Αλλά και την αυγή της εκστρατείας οι οιωνοί δεν ήταν καλοί. Το σφάγιο δεν είχε λοβό στο ήπαρ. Παλιότερα η φίλη του η Δελφίνη είχε προμαντεύσει «Στο θυσιαστήριο, εκεί στις Πύλες που γειτονεύουν με τις ιερές ιαματικές πηγές. Σαν σφάγιο θα οδηγηθείς από την αγάπη που σε κυριεύει».

Τις ώρες της αγρυπνίας ο Λεωνίδας, με πόνους σε όλο το σώμα από τα τραύματα, θυμάται... Τώρα τις έσχατες στιγμές λαχταρά να βρεθούν δίπλα του τα αγαπημένα του πρόσωπα. Μαζί και ο μονάκριβος οκτάχρονος γιος του· «...ο μικρός μου πρίγκιπας, ο καταδικός μου Πλείσταρχος. Θα 'θελα, ω θεοί, πως θα 'θελα να με επισκεπτόταν εδώ στην αγρυπνία μου. Βασίλισσα Μνημοσύνη, μερίμνησε. Εδώ θα υποδεχτώ και την Κυρά μου. Θα εμφανισθεί αστραφτερή και αγέρωχη. Θα μου δοθεί. Θα της προσφερθώ».

Εημερώνοντας ο Λεωνίδας κάλεσε τους πολεμιστές του. «Σαν ένας άνθρωπος. Σαν ο τελευταίος άνθρωπος που απέμεινε στη Γη σταθείτε απέναντί τους. Έχουμε εμπρός μας μια ημέρα για να φανούμε αντάξιοι των προσδοκιών της πατρίδος. Κι έχουμε στα μάτια το όραμα της ανυπότακτης και ελεύθερης Ελλάδος».